

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

ор. 1

Broj: S1 3 U 031401 19 U
Sarajevo, 17.06.2020. godine.

Босна и Херцеговина
КАНЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
Филијала Бања Лука

ПРИМЉЕНО		30-06-2020	
Организациона јединица	Класификација	Број	Прилог
US-02-19-1-18-3/19			

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranka Brenjo, kao predsjednika vijeća, Davora Žilića i Maida Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Anđelić, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Mješoviti Holding „ERS“ – MP a.d. Trebinje ZP „Elektrokrajina“ a.d. Banja Luka, Ulica kralja Petra I Karađorđevića broj 95, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-286-10/18 od 08.11.2018. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka, u upravnoj stavri javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 17.06.2020. godine, donio je sljedeću:

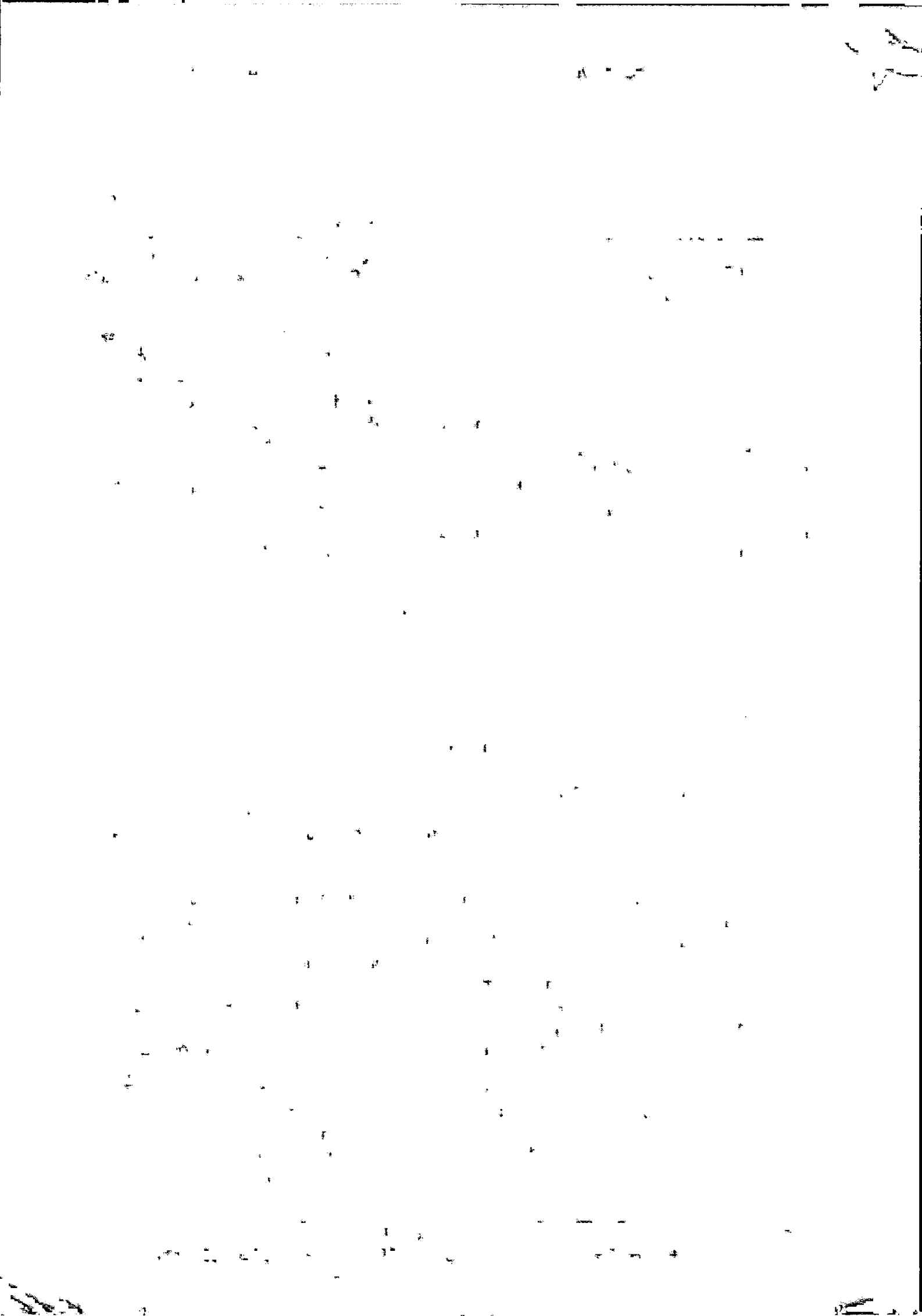
PRESUDU

Tužba se odbija.

Образложење

Osporenim rješenjem tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka, broj: JN2-02-07-1-286-10/18 od 08.11.2018. godine odbijen je kao neosnovan prijedlog tužitelja za obnovu postupka na rješenje broj: JN2-02-07-1-286-6/18 od 31.05.2018. godine.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora zbog povrede pravila postupka, pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U obrazloženju tužbe navodi detaljno dosadašnji tok postupka, te ističe da je tuženi propustio da u skladu sa zakonom utvrdi da li su dokazi na kojima se prijedlog temelji takvi da bi mogli dovesti do drugačijeg rješenja stvari. Prije nego je saznao za novu praksu Suda BiH i tuženog, a koje smatra novim činjenicama, pokrenuo je desetine upravnih sporova zbog pogrešne primjene materijalnog prava u pogledu tumačenja Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata RS, a koje je Sud BiH odbijao, te je postalo besmisleno tražiti pravnu zaštitu. Ukazuje da je rješenjem tuženog broj: JN2-02-07-1-487-8/18 od 16.08.2018. godine djelimično usvojen zahtjev za naknadu troškova u skladu sa tarifnim brojem 3. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata RS, a koju odluku je tuženi temeljio na presudi Suda BiH broj: S1 3 U 023495 16 U od 16.03.2018. godine. Ukazuje da je tuženi na opštoj sjednici održanoj dana

01.08.2018. godine zauzeo stav da se u svom radu rukovodi citiranom presudom. Obzirom da se rješenje, koje se vanrednim pravnim sredstvom pobijalo, u potpunosti kosi sa stavovima zauzetim na opštoj sjednici, to je tužitelj ove činjenice vidio kao šansu da kroz vanredni pravni lijek ostvari pravnu zaštitu. Smatra da je tuženi prilikom odlučivanja pogrešno primjenio materijalno pravo, odnosno ostalo je nejasno na temelju kojeg propisa je tuženi zaključio da se protiv konačnog upravnog akta ne može podnijeti prijedlog za ponavljanje postupka ukoliko se prethodno nije podnijela tužba u upravnom sporu. Ističe da je prilikom podnošenja vanrednog pravnog lijeka koristio nove činjenice za koje je dosadio dokaze u roku koji propisuje ZUP, te je nejasno na osnovu čega tuženi tvrdi da se iste ne mogu koristiti kao novi dokaz. Konačno je predložio da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi, te da se prijedlog za ponavljanje postupka odbaci kao nedopušten.

U odgovoru na tužbu tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka je predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“, broj: 19/02 do 74/10 u daljem tekstu: ZUS), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa i obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da je tuženi dana 31.05.2018. godine donio rješenje broj: JN2-02-07-1-286-6/18 kojim je usvojio žalbu ponuđača Osiguranje Aura a.d. Banja Luka izjavljenu protiv rješenja ugovornog organa Mješoviti holding „ERS“ – MP a.d. Trebinje ZP „Elektrokrajina“ a.d. Banja Luka, te je usvojio zahtjev za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 500,00 KM i usvojio je zahtjev za naknadu troškova advokata u iznosu od 1.210,00 KM i obavezao ugovorni organ da ove troškove nadoknadi u roku od 15 dana od dana izvršnosti rješenja. Tužitelj je dana 25.10.2018. godine podnio prijedlog za obnovu postupka okončanog rješenjem tuženog od 31.05.2018. godine, a koji je tuženi osporenim rješenjem odbio kao neosnovan. Tuženi je ovako odlučio, kako to proizlazi iz obrazloženja osporenog rješenja jer je zaključio da je tužitelj imao pravo na redovan pravni lijek, odnosno pokretanje upravnog spora, a koje pravo tužitelj nije iskoristio, te da je tuženi stav u vezi primjene Tarife o nagradama i naknadi troškova za rada advokata RS, zauzeo na opštoj sjednici održanoj dana 01.08.2018. godine, te se nije upuštao retroaktivno na rješenja koja su donesena ranije po drugačijem stavu.

Cijeneći pravilnost i zakonitost osporenog rješenja ovaj sud je našao da se osporeno rješenje temelji na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primjeni zakona.

Pravilno je odlučio tuženi kada je osporenim rješenjem odbio prijedlog za obnovu postupka iz razloga koji slijede. Naime, vanredni pravni lijekovi, time i prijedlog za obnovu postupka, pokretanje i rješavanje po ovom prijedlogu propisani su Zakonom o upravnom postupku. Tako je odredbom člana 238. stav 1. tačka 1 ovog Zakona određeno da će se postupak okončan rješenjem ili zaključkom protiv kojeg nema redovnog pravnog lijeka u upravnom postupku – konačno u upravnom postupku, obnoviti ako se sazna za nove činjenice, ili se nađe ili stekne mogućnost

1. The first part of the report discusses the general situation of the country and the progress of the work. It also mentions the results of the survey and the conclusions drawn from it.

2. The second part of the report deals with the specific details of the work, including the methods used, the data collected, and the analysis of the results.

3. The third part of the report contains the conclusions and recommendations of the study. It also mentions the limitations of the study and the need for further research.

4. The fourth part of the report discusses the implications of the study for the future of the country. It also mentions the need for further research and the importance of the study.

5. The fifth part of the report contains the conclusions and recommendations of the study. It also mentions the limitations of the study and the need for further research.

6. The sixth part of the report discusses the implications of the study for the future of the country. It also mentions the need for further research and the importance of the study.

7. The seventh part of the report contains the conclusions and recommendations of the study. It also mentions the limitations of the study and the need for further research.

8. The eighth part of the report discusses the implications of the study for the future of the country. It also mentions the need for further research and the importance of the study.

9. The ninth part of the report contains the conclusions and recommendations of the study. It also mentions the limitations of the study and the need for further research.

10. The tenth part of the report discusses the implications of the study for the future of the country. It also mentions the need for further research and the importance of the study.

11. The eleventh part of the report contains the conclusions and recommendations of the study. It also mentions the limitations of the study and the need for further research.

12. The twelfth part of the report discusses the implications of the study for the future of the country. It also mentions the need for further research and the importance of the study.

13. The thirteenth part of the report contains the conclusions and recommendations of the study. It also mentions the limitations of the study and the need for further research.

14. The fourteenth part of the report discusses the implications of the study for the future of the country. It also mentions the need for further research and the importance of the study.

15. The fifteenth part of the report contains the conclusions and recommendations of the study. It also mentions the limitations of the study and the need for further research.

16. The sixteenth part of the report discusses the implications of the study for the future of the country. It also mentions the need for further research and the importance of the study.

17. The seventeenth part of the report contains the conclusions and recommendations of the study. It also mentions the limitations of the study and the need for further research.

18. The eighteenth part of the report discusses the implications of the study for the future of the country. It also mentions the need for further research and the importance of the study.

da se upotrijebe novi dokazi koji bi, sami ili u vezi s već izvedenim i upotrijebljenim dokazima, mogli dovesti do drugačijeg rješenja, da su te činjenice, odnosno dokazi bili izneseni ili upotrijebljeni u ranijem postupku. Dakle, novim činjenicama se smatraju one činjenice koje su postojale u vrijeme vođenja postupka, ali se za njih nije tada znalo ili nije bilo mogućnosti da se te činjenice iznesu, pa je rješenje doneseno bez tih činjenica, dok se pod novim dokazima smatraju dokazi za koje se u ranijem redovnom postupku u istoj pravnoj stvari nije znalo, kao i dokazi za koje se znalo, ali se nisu mogli pribaviti i upotrijebiti za vrijeme vođenja redovnog postupka, već su pribavljeni nakon okončanja tog postupka. Nadalje, odredbom člana 245. ZUP-a, propisano je postupanje organa nadležnog za rješavanje po prijemu prijedloga za obnovu postupka, pa je stavom 1. ovog člana propisano da je organ koji je nadležan za rješavanje o prijedlogu za obnovu postupka po prijemu istog dužan ispitati da li je prijedlog blagovremen i izjavljen od ovlaštene osobe i da li je okolnost na kojoj je prijedlog zasnovan, učinjena vjerovatnom, a stavom 2. istog člana je propisano da će nadležni organ zaključkom odbaciti prijedlog ako uslovi iz stava 1. nisu ispunjeni, dok je trećim stavom iste zakonske odredbe propisano da, ako su uslovi iz stava 1. tog člana ispunjeni, nadležni organ će ispitati da li su okolnosti, odnosno dokazi koji se iznose kao razlog za obnovu takvi da bi mogli dovesti do drugačijeg rješenja, pa ako utvrdi da nisu, odbit će prijedlog svojim rješenjem.

Po ocjeni ovog sudskog Vijeća ugovorni organ u postupku koji je vođen nije istakao nikakve nove činjenice ili dokaze, koji bi sami ili u vezi sa već izvedenim i upotrijebljenim dokazima mogli dovesti do drugačijeg rješenja; da su te činjenice, odnosno dokazi bili izneseni ili upotrijebljeni u ranijem postupku, zbog čega je pogrešno tuženi usvojio prijedlog za obnovu postupka u konkretnom slučaju.

Pod novim dokazima u smislu citirane odredbe, koji mogu biti razlog za obnovu postupka se smatraju dokazi (isprave, svedoci i dr.) za koje se u prvobitnom redovnom postupku u istoj upravnoj stvari nije znalo, kao i oni dokazi za koje se znalo, ali se nisu mogli pribaviti i upotrijebiti za vrijeme vođenja tog postupka, već su pribavljeni nakon okončanja tog postupka.

Međutim, činjenica da je tuženi dana 01.08.2018. godine na opštoj sjednici promijenio stav u pogledu primjene Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata RS, ne može biti osnov za obnovu postupka, odnosno ne radi se o novim činjenicama i novim dokazima u smislu člana 238. stav 1. tačka 1. Zakona o upravnom postupku.

Dakle, promjena stava tuženog nakon donošenja rješenja u postupku čija se obnova traži, ne može se smatrati novim dokazom koji bi doveo do ponavljanja postupka u smislu odredbe člana 238. stav 1. tačka 1. Zakona o upravnom postupku, pa je iz navedenih razloga ovaj sud je, primjenom odredbe člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, odlučio kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Sladana Anđelić

Tačnost prepisa ovjerava - potvrđuje
Ovlašteni zapisnikar Sud
